

Eksemplarer i hundredvis rundt til de betydeligste Blade i Landet for at faa disse til at anmelde Bogen og gøre Reklame for den. Det forekommer mig ikke, at det vil være nogen større Ulejlighed for Forlagsboghandlerne samtidig at sende Eksemplarer til Bibliotekerne, og jeg tror rigtignok, man derved vilde faa en ganske anden Orden i Tingene end nu. Det vil være vanskeligt at skille ad det, som Bogtrykkerne, og det, som Forlæggerne skulle yde; der vil være Steder, hvor det vil flyde over i hinanden, men jeg tror ikke, det vil være umuligt at finde en Grænse der, og hvis en saadan Grænse kan findes, vilde denne Sag simplificeres i betydelig Grad. Derved vilde man jo ogsaa komme ud over det Spørgsmaal, hvorledes man skal stille sig, naar der er flere Bogtrykkere, der trykke samme Værk, eller naar et Værk bliver tilvejebragt ved Samvirken mellem forskellige Fag, Litografer, Bogtrykkere og andre, idet man da vil faa Afleveringspligten lagt der, hvor Værket til sidst havner som fuldt færdigt.

Der er endnu en Bestemmelse, jeg kunde ønske at knytte et Par Bemærkninger til, og det er angaaende de Eksemplarer, som skulle afleveres til Politiet. Mon man ikke kunde komme bort fra denne Bestemmelse? Ganske vist staar der ikke noget om det i denne Lov, det ved jeg vel, men jeg ser i og for sig ikke, hvilken Nytte denne Bestemmelse gør, og den indeholder en Ulempe for Bogtrykkerne, som føles ganske haardt af disse. Jeg erindrer saaledes, at medens jeg arbejdede her i København, gjorde Politiet Krav paa at faa fortløbende Værker, der udgaves i Hæfter paa 2 a 3 Ark. Jeg ved, der blev en Retssag ud af det, jeg erindrer ikke, om Politiet vandt den og drev sin Førdring igennem, men denne Afleveringspligt, som paahviler Bogtrykkerne, giver i og for sig, som den nu er, Anledning til adskillige Fortrædeligheder og forskelligt andet Bryderi for Bogtrykkerne, saa der er ikke Grund til uden Nytte at gøre denne større. Jeg vil derfor henstille, om man ikke her ved den samme Lejlighed kunde blive enig om at sløjfe den Ret, Politiet har til at faa disse Sager.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Forslag som et godt Forslag, der bygger videre paa noget godt, som har været til Stede i Forvejen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Nærværende Lovforslag er modtaget med Vel-

villie af de to ærede Talere, der have haft Ordet, og jeg har ikke meget at sige i Anledning af, hvad de have udtalt. Den første ærede Taler anbefalede Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme og gjorde et Par Bemærkninger, som jeg skal opholde mig ved et Øjeblik.

Han mente, at Offentliggørelse af Aktieselskabers Regnskaber ikke hørte hjemme under denne Lov, men ved en særlig Aktielovgivning. Deri er jeg selvfølgelig enig med ham. Ligeledes nævnte det ærede Medlem noget om, at det maaske var betænkeligt, at Bøger trykte som Manuskript skulde afleveres til Bibliotekerne, idet Bibliotekerne efter hans Mening vilde blive overfyldte med mange værdiløse Bøger, ja, der er jo adskillige værdiløse Bøger til i Verden, men det er ikke altid de Bøger, der udgives som Manuskript, der ere værdiløse. Ofte ere disse som Manuskript udgivne Bøger fuldt saa værdifulde, idet det tidt kun er, fordi Forfatteren har en Sky for at faa sit Værk offentlig kritiseret, at han ikke ønsker det udgivet paa almindelig Maade. Selvfølgelig har det ærede Medlem Ret i, at man udsætter Bibliotekerne for at komme til at gemme en hel Del værdiløse Sager, men derfor er Bibliotekerne altid udsatte. Naar man vil opbevare den Litteratur, Samtiden frembringer, maa man udsætte sig for at komme til at gemme meget, som er værdiløst, navnlig for Fremtidens Historieforskning. Adskilligt af, hvad der i vore Øjne er værdifuldt, er maaske i Fremtidens Øjne mindre værdifuldt, og omvendt. Der er sikkert ikke andet at gøre her end at vælge sit Standpunkt. Fra to af Bibliotekernes Side har man ment, det var rettest at tage mod det hele og gemme det, og jeg har valgt at følge disse to, har ment, at det var den heldigste Ordning.

Det ærede Medlem henstillede til Ministeren at gøre Bibliotekarerne opmærksom paa, at det dog ikke kunde være Meningen, at fotografiske Værker skulde være Genstand for Fotografers Efterstræbelser paa Bibliotekerne, og denne Henstilling skal jeg gøre Vedkommende opmærksom paa.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), som ogsaa modtog Lovforslaget med megen Velvillie, havde nogle flere Bemærkninger til det. Han mente, man ved denne Lejlighed burde træffe Foranstaltninger, som sikrede, at samtlige Afleveringseksemplarer bleve trykte paa bedre Papir. Selv om Staten derved skulde komme til at ofre 50—100,000 Kr. om Aaret, mente han, det var